

Edward S. Curtis Vendrell

2) El semáforo

3 un Hotel, ben situat, molt confortable, posat amb tot junt - en terreny
d' Andorra. I altres dies, està un poc allunyat del centre de la capital de les Valls; una pista
d' hivern, que connecta amb el centre i els muntanyes d' Andorra. Els dies d'estiu són molt bones,
- dir perquè, com sempre i per a que sigui ~~que~~ ^{la vella "muntanya"} vivent, molt que esmenat ^{Muntanya} sigui certidament
però no gairebé que es pugui practicament escairer en la capital de les Valls d' Andorra un ressò de
foc, de nit, d'espeltes, d'espelxes d'altres i molts, de pista de patinatge, d'exercici de clau, o i de més
o menys freqüent informació turística francesa. France ^{deu ser} és un país dísic per essència i potència. Això i
que, en una excursió, es veu sempre arrecerar més de tot pescador, pescador es inevitable per
trencar la canya a caçar amb extensió extensiva. Generalment, - malgrat el mal temps i l'excusa per ag
retar-se a altres indrets lluny dels pescadors, caçar escaires d'infant. Son le point d'origine, han anni
Pont... Però que aquestes espècies d'indrets obreixen a l'influència del Punt més o menys d'origen i
que l'estàtut més o menys a la bracalera.) Però - perquè mai no es ha sentit caçar als i an
tunes de Rennes, a l'avinguda Mercede o en qualsevol altre carrer de París o ~~que~~ aquestes ex
plorant l'indret, tan seguit de l'obligació, en dependeix el pescador desig d'una caça en francès
que venen de l'escena a gran ~~de~~ per tota hora comportar la seva alegria.) Quina poca tre
ballada si es puc agafar, per agrair-me, i' necessita al seu voltant! Ho si per experiència, el dia
de ~~que~~ el pescador i sent per tota estunya per part dels que en conviden en una reunió
el dia d'un matí benemunt per veure en antic de la caça a la muntanya, cosa de vegades
amb pista i molt moderna baixa de l'antic i en altres ^{tan} emmuntada que ja està plena.

he tiene más por del lado, que es un prejuicio de su desventaja. (entendiendo que
usted - tal vez sea algo más bien de la otra parte - es el que es beneficiario. Porque, si mis
más, que usted es menos perjudicado que en una cosa buena, siempre está dispuesto a mis daños.

Potser no, per haveria pogut a l'estiu de 1925, fer una del bon riu i, en obtemper, sentit d'una de les seves més serioses, que apunyal a dir més important, de la literatura catalana: L'arrel del lloguer d'homes. / Apunyal una cosa molt bona per a la salut de l'ànim i la del cos: expressar-se a la bona dictadura del riu. Totomés ha seg. en això i en moltes més rives.

S'espri d'apres este petit sujet j'aurai bientôt fini, que je me permettrai de vous déployer
à l'heure, pres une autre, en ce retour à l'état: par la fin desquels je vous renseignerai
sur le résultat de mes vacances que je ferai bonne compagnie.

L'hotel es sobre un lluna petita com a que, creuada de canvis que resulten, desviantes, no més en alto i es revoltan contra la seva pènxa de venus. L'hotel té una amplissima terrassa de les que de fent d'era en dia maricau perquè fa molt fi. A l'interior, que es puega farrà molt ben clar.

Rendell 2

et un ~~pas~~ passe d'esquitxades per a veure si la terra ja havia hi est. A l'estiu, ab 15 km
apèn de Mery a Mery per a fer-hi la migdia. I es d'aposta terra seca, el poble, a baix,
sembla ~~que~~ més Mery del que es veritablement i per tant, no ens arriba l'edat d'or.
Poc ~~després~~ de l'hotel hi ha una explotació - comunitat, es diu - que fa de molt bona veu
i dona uns senyals de colors al nostre paisatge. Parcada al peu de l'hotel hi
es muntanyes en una granja de blau molt ressòs. Els pins de les muntanyes. I quan veus
- i a vegades no hi i tot quan no veus - el seu color sempre es més blau que el de
Poitiers. Si tot en tot i per a diverses raons a tanta blau, per la qualitat que
les blau. Blau de Primera Comuni.

~~Finally the ultimate secret now to you is nothing and there which is either~~

Le Plaza, molt confortable, com tots els del hotel, i, com tots dels del hotel, molt bon i barat.

Shuster and Sons

El dia, per li volgué preferir hi el diari, que aquesta tarda li donà a ell una pica, tot una ample escala de pedres, per a mi desmuntar renduda, i en una mà li vaig laurar. (Això no va ser un senz pretenció, ja que fou una raiguda molt expectacular, molt resistible.) El rotjà molt de temps, però de segs i d'equinestits, visità a la clínica, una pica de seters, les ulleres trencades i tenia una "black-eye" que m'havia operat el professor Bernard (que, com en estima, de l'universitat de Cambridge. Així que no puc - perquè ~~no~~ - capament no se'n establisca - la raiguda d'un home tan important com jo. Si la raiguda hagués estat munt hauria estat cosa, però, d'estimorament, no ho fou. Hi ha una certa mena de peat que segurament profita tot el qui es paga. Jo, ~~per~~ d'estimorament, del seu seu pobre home que no segurament profita de res. En el fons no em di que així sigui. Ben en sincer ~~com~~ la meua d'espiritu prestat. Tots pocs amics i ammiradors del poni en l'havia passat i imparesa a veure'm, ja que jo i els altres aprengem el poni que ens posseïm per l'amistat no és una parada rara. Altres, no però l'esperança de que en aquesta escala en dia hi pugui una lligadura prou digne:

"En aqueste ~~document~~, ~~en~~ estels, han visat del mes de setembre de l'any 1972, v'hi en treuen el cap i escrivit catòlic Lluís Capdevila"

Le mit de la reipute, / oan, el propietari de l' hotel, en prejuntar.

- Et werden der weiteren Entwicklung?

J'js... després de veure l'esquena negra i el seu llent respi, que et el faria veure més bi per a les seiques - les fitxes i les mols - es enivà a la seva cambra, ~~de recollir el vestit que havia~~
que era refugiada una nogaia mitja t'amista, vintet que era fa pordemar ag més

D - el bar, el teatro d'ester, el magisterio, los maestros -

I - de mi, pero, que da en un horne ~~de~~ ^{una} estancia, la terraza con plan más de mi, que me da mi horne magnifico, que da diez, que es estudiantes del Hotel que me da el apetito; de mi, que me da mi horne a mi hermano, dentro de que s'inauguraron las excursiones a la Huemul, gracias a los estudiantes, que es para celebrar d'aqueles que desgraciadamente se suicidó por no ser

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

vien que es el tiempo reglamentario para fer fiesta o fer rato.

Se mit, que es un bon abay d'entre-teatro i una bona pipa apuesta tenerla en buella óptima e magnifica. De mi, que aqui es mas abay que en las proximas ciudades porque es mas mi, i' mi paisaje de Huemul: una Huemul que, si te hied, sempre tien el teatropues d'un record presidente per a embitter - i' mi.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del presente d'ester, que en el horne por que no es periodico es capaz que, burlar la cipotencia de la momento / en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro Peru, entre de mit, que tiene a ver, es apuesta que tenia solitaria la huemul este con fai-movimiento artistico. Antes existio un teatro chileno, pero intuitivamente increvillera, el ibsen, ~~que~~ ^{que} tempo in que estan bien impares. L'aire de la mit fa una espiritu, no racionallizado como una forma artistica. Exigio, como herencia

~~que~~ ^{que} una buena senta de teatro en suerte talento, de mag, i' buenas amistades. de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de drá-
maturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de
mit, que ~~que~~ ^{que} es la amira pero nolentemente el teatro del roble, que es, con ti dices,

los grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos
del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de parien-

te pobre. Despues de ~~que~~ la contradiccion pasada por la tenencia entre mit-
ment a Hotel i' que si se ha adquirido para la camara - o ja fuiacion han calificado
malgastado, oficialmente, ~~que~~ ^{que} a Hotel i' que se ha llegado un libro, que se diga
- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del
teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los au-
tores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los
autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contem-
poráneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los
problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran in-
fluencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido
de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un
viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

Recollida 3

S'afegix que des teixir, em prouva a escriure aquesta biografia d'Enric Vendrell per a la revista VIDA VIVA, & revista que, per interès seu i petició meua, hanvier de llegar tots els interlocutors de l'exili.

Les persones

Jordi — Jordi, el propietari de l'hotel, es, segur de fer molts anys, amic meu. Generalment i per història i persona més o menys dona el nom d'amic a qualsevol, al primer que es presenta. "Ah, h! T'he vist aquí!" ja té sig un conegut, un simple. Si s'acaba que meràltic pels veritablement agrests com si en territori s'ha fet ja està content. (I, a Andorra ~~com a tota part del~~ en tota part) en la totalitat cosa, cosa des que es Jordi, que vaig conèixer a les Terres que no per ell ni per mi l'exili era una festa major com ho ha estat per molts altres. Ell va venir emigrat a Barcelona quan jo no m'esperava les hores dures, dificils i emergents que vindrien després.)

Jordi es alt, discretament alt. Ti la faç pál·lida, pauci estilizado; els ulls, de mirada recte i lleial, blancs, s'hi blau que sembla gris; els cabells s'hi van fer de color de carbó, vermells i grisosos, que l'estigmatit com un estridi a mi, que era el seu pairell blancs i com ho estigmatit a tots que neverem viure la joventut a nit de ~~festes~~ ^{d'allors} ~~major~~ ^{inviu i en tot major}. Jordi és un operatiu que, en dues ocasions de repetitius malsons — i en el mateix per a poder suportar l'estigmatització, la pativitat, l'enviada, la ronja més de la gent — té una gran capacitat d'indignació, intent de les seves altres i en de les d'altres de patir. A més d'indignar-se, Jordi sap viure quelcom en el viure i també una gran victòria. (El resguard, es que pertanyen, per raons de personalitat, al seu des plural, mai no neverí viure com ell.) Quan més, Jordi acaba els ulls que es converteixen en dues retolades unitofontal tellement, com les estelles de les guardiolas.

Com a mi, a Jordi mai no li ve d'una hora per anar a dormir i passar a l'hotel ja tot horari dom — sempre el vigilant de nit, pressuposat de molts dels polítics — els pudençials ell i jo us arsatis. I a dia, un bonic dia; amb dues tapes i ~~una~~ ^{suposa} copa de ~~un~~ ^{un} coquetell. J'he fet: present — ell un "monarca"; ja una barreja molt complicada de tapes en una "Santillà" que havia més fi. Present, present i perfect — de llibres, de teatre i, de tot en tot, d'una breu i nomenada política — des hi trobas les tapes o les putes de la motorada. Alguns d'ells — en aixòs — es aixecar encara el dia a la tarda — per a patir en la matinada. Els d'ells — en aixòs — es aixecar encara el dia a la tarda — per a patir en la matinada. En aquesta hora, que per ell ell es la del matí — per a recórrer l'avinguda — si que en aixòs tinen una llum més fulgida, més de nit de nadal, que si la nit de la festa major des estes. ~~El hotel, relativa del tel dicen ti de mat, no appa, confit, un ventall portava~~

Jordi, que es amic d'escriptors, ho està també, lycènem, dels llibres. Ho diu: ~~que~~ ^{que} aixòs són la nostra cultura, la seva més efectiva i emblemàtica. (en jo — i jo era sempre la de l'escritor; que en aixòs per primera vegada en aixòs cosa i hi vaig llibres, pocs!)

— Aquí hi deuen viure gaire bones

1 ~~que no tiene sentido de muerte ni d'heri-~~

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

Pendule 4.

En d'altres, jo vull escriure molt i - no t'ho diré mai que - et segons i, segons - no t'ho diré mai cap - cap segons i, segons.
Jo vull fer una cosa que de les moltes literàcies, ~~segons~~ ^{que} l'estiguer de no a veu que et
gostaria d'opar ^{in més} per a tots els que et interessen i preferiria la de tot alumne a tu. En la seva comunitat
et hi ha molt: València, ~~Barcelona~~ (Girona, Lleida, Sabadell, Alacant, Lleida, Felipa, Cerdanya, Mallorca, Baix
Catalunya, Tarragona, Baix Camp, Igualada, Manresa, Maresme, Girona, Verdaguers, Reus, Valls, Lleida, Tarragona,
Paisos Catalans, Baix Empordà, Prencipat Basc, al País Valencià, Pujol i Ferran, Sóller, Cerdanya, Lleida, Lleida,
Vall d'Aran, Lleida, Girona, Lleida, ~~Barcelona~~ ^{Barcelona} (Barcelona, molt i molt altres.) / jo vull fer part
d'aquesta ^{veu} segons i, segons que et segons i - et segons i, segons que et segons i, segons que et segons i, segons.

Il de faire tout ce qu'il faut a la place d'une femme que ce soit ~~et~~ et sans + une messe pa-
cier ~~de fer~~, il n'y a pas profession de la littérature + il n'y a pas poésie.

Long Ma

Magda es l'espri de poes. Magda, ~~per~~ per mesme de temps i pel que signi, no té gaire bibles però li desplau perq que poes es Magdic. Magda, filosofalment, es una dona més baixa que el seu marit, que es rebé d'una carre en l'arauc, amb uns ulls de mirada extàtica, de "mirada per ~~que~~ la ve"; de ~~que~~ mirada que sembla es veure res del que hi ha al seu entorn però que ho veu tot. Magda es poca joia, tot separada per a deixar parlar el marit, Magda té un aire des, vacu, -, un olorat, i dona d'una energie extraordinaria, d'una extraordinaria activitat.

Si me quedan de la cena pides: a las tortas de mantequilla, que son lo mejor de todo. Y las matías, y también a repartir los flanes de la tarta, que se piden en el restaurante de dona Paula también han sido preciosamente.

Les autres bateaux devraient être utilisés, par exemple, lorsque l'heure sera venue, et il sera très important de le faire.

magister

et la fille de George i peu. On tenait dessus d'autant plus que je le voulais - pour que l'artiste soit
i estimé et respecté - mais pour eux c'est en tout cas une réussite. Maurice Maeterlinck, qui est un grand poète, c'est
un des derniers que je voulais faire, si ce n'est pas moi. Il a fait une réécriture magnifique que je espérais venir
~~finir~~ finir - tel que je l'aurai d'après mes notes antérieures.

1 tipo, lain latayo.

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los

Vendredi 5

magdeta té es rebuts països seys i la fai d'una reina morada desuade. Té es ulls pells, mit
gras, que es de la mera = ~~la~~^{la} pell. Tots els seys que se veu riuva per pell, que es riu-
la riuva es per al riu; la riuva ~~de~~^{de} pell o simplement la pell per se riuva
de pell seys que estan en estiu en riu de la fai que mai no es compaginat. ~~que~~^{que} ~~que~~^{que}
magdeta riu o ~~que~~^{que} resto uns intentos voriens en la terra mirada sempre hi ha cercos.

Magdeta es, ~~que~~^{que} ~~que~~^{que} sense necessitat de magdeta, una cosa molt bonica. / mit
inter-eguer ~~de~~^{de} riu necessitat de fer el riu. ("Fer el riu" es l'únic privilegi - = l'únic
bonic - de la reina) / hi ha, en aquesta reina, un sentit de la dignitat veritablement ~~de~~^{de}
~~reina~~^{reina} nascuda.

Una i ja podrem estar-nos magdets estius sense dir-nos en quin ~~que~~^{que} riu sentiu-nos us. Te
blanca, malgrat que no pels canvis i bucs no hi vagin sisi, tembla es compaginat

~~que~~^{que}
~~que~~^{que}
que
que

(com el Federico feria Luce, tan sollement havent a l'escrivania per matrimoni Buena
Vallejo i Pedro Lain Entralgo, ~~que~~^{que} estiu es desmuntis persones d'apart de nos
hi ha una espècie: el d'Enric Vendrell, gran artista, gran amic i gran rebati.

L'ha escrit jo.

- Hi tens, ~~que~~^{que} tens, a Enric Vendrell!

- L'ha escrit jo.

La Vendrell

Una home de vius que sona que circumstàncies han metamorfosegat en un home d'accio; un
home pur, fins de l'escriví, ha rebut - al poble que havia de saber, no trobant res que li hag
en mai no ha volgut acceptar el rebati. ~~que~~^{que} Enric d'un repòs italià, que, amb poca de
temp dolent, dice que calia "viver pacientemente"; un home tot d'anyys que, malgrat una
seixantat, una seixantat d'artista; una seixantat d'artista; una seixantat de pessima actitud propensió per l'estú-
pore i la jura i mengie i buu i tot allò com una jura; un home que té una actitud i una,
que no te puaixen rebeguts, ha d'aver a peu; un home pur, malgrat ~~que~~^{que} desenganyats, en
una vila en el be, en la justícia i en la lluita; un home que te sent per perdó i no per fer
te perdó.

○ L'apren: un altre home.

Enrico d'Emili Venetelli

七

hs, es ~~van~~ estes que hem estimat: una mare, una dona, un amic no
menys que pugui es recordar es per la vida ~~es~~ estimaren. Hi ha una altra
vida, es certament: la que donem, per obra i pràctica del record, que el fer vivir,
es que estimarem. El record es el qui lija els mits a la vida dels vivent. Tal record
tipus aguanta la ~~longitud~~ ~~vida~~ de molts "mejor existir" que demanein mortall. Hi
ha en alguns homes, encara refrenat l'auditive i l'ocular, la memòria del record, que ens
ajuda a pujar de festegmes la nostra totitat: aquella dona que morí a Madrid i
que fou el més bell regal d'un home gran jove; aquell gran home de Vigo, pret
per la seva vida d'home i d'escriptor; aquell pobret "hermano" parisenec que ens deia, i
impresist mitjançant el seu rostre marcat i retrepat: "Deixa'm mirar-te bé, que ja no
en trobaré altre tant bonic i podré veure pugui m'estic trinant ~~tegut~~ ~~veu~~"; aquell
Lorenz de Budapest; aquella Emma de Flenuie; aquell Enric de Finosa; aquell
Stephen de Salzburg; aquella Virgina de Hickman. I aquell Enric de Barcelona que
era, en la nit d'aquest hotel d'antona, hi viugut a fer uns companyia.
A mesura.

La mesure, un passe et says, la ride de l'home va plementer d'espectres.
Le d'esperte niv de l'inter je fe says y un mui, però jo el vey redonar i rebre
la seva vella om la ventura abans el teatre, al cafe, a la libreria del vell
Lopey. ^{Lopey} ~~Siempre~~ cui, un poeta muix.

« » - Mes penser en moi, que est la mitte manere de dir-me: Viva, i ay mi em
teus

Beringset, Verdiere.

- New material, p. 20-21

Seymour, 1911.

8. expres en la linea inversa, con ^{notable} ~~notable~~ as expectativas de su presentacion. Aqui es
necesario que el poeta, para la linea presentada es superadora de inversiones: son, lin-
ajes, mitos, triunfatos al teatro...

2 Enric Vendrell vaig conèixer-lo ^{el 1906} al Teatre de l'estiu de Son, cas de Tarragona, que, membrana de Vicenç Belleguer que Frederic Pujol havia vestit de nou i per el que havia tornat havia compaginat una magnífica partitura. L'obra la cantava profusamente Bogaté, Enric Tapi Balba i Enric Vendrell, que ~~era~~^{era} un gran fig de seu dé-
but en el teatre. Als records de la companyia ja la dirigia Josép Llimona, el seu de-
ctor, ex-encantador i fervorós propulsor del teatre líric català. Josép Llimona havia d'

~~El project tenir un teatre de retaule i les milles companyies de segona estatutaria i, per això a la tardor, preferí dedicar el seu talent d'autor i director ~~s'ha~~ a la retaule. Totes pomes si han anat prou.~~

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

Sendhil 2

- En permettre, limité, ou interdit?
 - TTS est pour tous.

- Es per a recordar-se desmuntant que el teatre líric català té una gran tradició.

Quan s'estrenà Don Joan de Santomera ja era director de l'Esquella de la Torre, que va dirigir el seu estudi Antoni López. L'Esquella de la Torre era el secció més activa de l'ateneu i hi havien el-laborat Frederic Soler, Carles Rossell, Albert Gruart, Pau dels Desvins, Josep Guinard, Josep J. Gili, Prudenci Bertrana, Ramon Ravel, Pere Coromines, Miquel Roca, Miquel Jordà, Josep Pàmies, Miquel Folc, Pere Anglada, Felip Trías, Jaume Pascarella. Quan jo li vaig entregar la redacció d'un meriny aguilar f. quan va ser estrenada perquè se'n marie amb aquesta a Frepat, va ser a casa meua, a la Cortadella (estudi Antoni López), l'escriptor tenia fama d'aver, ~~amb~~ de haver un bell amb qui no ho fer. Quan va fer una visita que va dir això que li ha fet després.

~~mi es la for. Quel mi fora molt correcte q un algim pue n'ha haver d'espres.~~
~~En aquells dies q temps de 24 dies Festy del Llibre la curiositat del vell Lope, q n'ha d'espres
vestit de festa major i qd autors de la casa venien vestits d'exemplars deg els seus llibres.~~
~~En aquells dies q temps de 24 dies Festy del Llibre la curiositat del vell Lope, q n'ha d'espres
vestit de festa major i qd autors de la casa venien vestits d'exemplars deg els seus llibres.~~

u le ~~últim~~^{últim} del seu antic llopy hi havia un tandem francès. En aquell tandem s'hi van viure excepte Fanerina, Conita Superior, Antoni Merle, Marguerite Linge, Valeria, P. i Mary all. Rotolo
Merle - Galtene, Feldis, Guimera ^{equitiglossa} ~~merle~~ (int), Vella francesa, Piradelle, Fagot, Zelton, Encipre de
Rosas, Luis Bello, Leonmed, Enric Amis, Charles Klemar, el conte de Kesseling, Max fort. En aquell
tandem s'hi assolia, que era a Barcelona, i etc., - Santiago Rusiñol. | en aquell tandem s'hi assolia
Enric Vendrell que venia a la botiga, que era molt ric.

Car Triniti Vendrell comprenia llibres - un dels propers viatges que va comprevar - i es llegia. III
Va ser un artista molt lleure amic d'Espanya. ja havia demostrat que si tenia interessament
podia recitar ^{la Passió de} la Passió de Bach o les cançons de Beethoven, Schubert, Schumann i Wolff també
podia cantar ~~com~~ ^{1a versió de la} Son jovent de Sant Celoni; Son Francisquito, Per tu amar i Cantó de
amar i de pauvre. ja era un personatge de la història del vell Anton López, que
tan sols recordava. Durant els primers temps de personatge, Vendrell va començar a pre-
sentar-me un llibre:

- Que est semble apporté ? le peu emprunté ?

- Compre ? que es lo.

Wij zullen dient-li:

- he will be frequently met, can do as you like in boat.

I les eses: Guimera, Meritxell, Ressang, Meritxell Vayreda, Ignasi Iglesias (arles Ulderic), Alfonso
Mascarell, Enric (enric, Llorenç Sí, Pau i Ferrer, Prudenci Bertranou, Agustí Gómez, Pere (romànic,
Alexandre Plana, Valle Soler, Gabriel Miró, Baixja, Luis Bell, Pere de Syula, Teresa Bayarri, Meritxell,
el Prost haurint per Pau Solà, Lluís, Thomas Mann, jekot Wassermann, Boström, Txiki Koj.
Tegne: don Pau, Bielletin Lloret, Romània Nollard, Stefan Zweig.

Rechtskring i verzichtbare: Jacob Robert, Miss, Reparationen, finanzen, Lamon (Ley), François (Cognacq), Jean
Lamis, ~~Hugot~~, Rose, van Rossem, Franses Romijn, Terpstra, Pere Batalla, Bon

1 Motinien à Bracé, Lalie de Fuentes, Patisse, Matisse, Mougins

* fahrt abwärts, Rücken Virgil;

I Tomás Pachón

T Edward Lense

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

I : le Namur plan de recettes et dépenses à la fin pour la construction des trois lignes par le ministre. Ces actes, dont il n'a pas dû faire connaissance, furent remis au public. Les premières actes des trois lignes

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chi-

leno? I devoile per la 1ª esempio Salvado Stompa: una locomotiva, una matin, une boussole de papier imprimé.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del

momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente.

~~o Dignelly even it was temps en que (stationnages en cours de route) et ceux-ci sont : j'oublie les noms, mais il y a Payer, Laroche, Baudet, Mme Baudet, Josephine de Lagarde, Poupin~~

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

Juan ey, Hipólito Lázaro, roto el universal, después de la dura batida, etc.
La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

¹⁰ i un indescrivibile el seu del poes, com li passava a Cervantes amb aquell'esperit de la "marxa", no vull recordar, cosa la meua d'entre la meua: un entablon l'escriuia del nostre amic Vendrell. Voshe: men, ten, de Catalunya.

Vendell?

La indultable: Vendell servia l'església

D'aleshores, però, com tots els festys tenen un ultim acte, venia, inúnicament i tota, la guerra; el ~~rest~~ tot de la guerra - cretats com tots - que entren tants raigs i tantes vides prives. Si hi havia arribat des milles i les ràcions. Els angles, per part dels avions, ja no posaven en línia a donar un sol píg ramunt des seu, a la terra i l'escut d'armes, les biblioteques, les sales de ball i les des homes. A les rutes hi havia la fumaça de pr. Joan Antoni López havia mort, en Massagüe, poc després de proclamar la Repùblica.¹⁾ ("L'apartat" havia a més d'un dels fills del vil López, jove i destretat. Quan Vendell havia agafat l'espasa, havia escrit per als infants de Catalunya: "I, malgrat la poca apetitia [!] que tinc a fer el cursing i a les batalles que hi havia hagut d'escurri i fer d'escampi. Després, havia de fer fumaca, una matinada de Feliu amb uns a les muntanyes, me'n havia a passar l'estiu a França. Un altre que en canvi diu:

"Així la guerra havia perdut tot el que tenia: uns poes d'homes, molts llibres, pintures i moltes que en estimaava. Els llibres en memoria. Els milles i les pintures havien a més de lladres.

Fins en aquells temps, existien. ~~L'excili~~ L'excili no es feia major per als que tenien la pell pintada i una mena total d'escampi d'altre moral.

El record, jo no, agafat així! Tu també es sapies - si impossible que es hagis oblidat - per saberes opinió - es que tots bons coneixents en un temps i així cosa d'igualtat i d'equitat.

La guerra, que segons semblava haver encunyat de mi, en havia a tota a França i ja hi vaig haver de prendre part allà segona representant - mi un petit paper, un paper de impresa. Fora d'això, ja, obligat per les circumstàncies, vaig despatxar l'Adore, que en donaria tota per a escriure'n un llibre. No hi ha mal que per la no viugui. En aquesta la Llibertat - en tot antic - hi havia espessa - i creua de societat de les nacions Unides per impedir les guerres i de llavors ençà que hi ha guerra en un lloc o altre.

Jo, que ja feia més o menys tres anys estades a les Valls - on t'hi retabava a tu, jo vaig fer uns llibres - preparant en veure algú de Barcelona:

-) Vendell? qui en servia d'Amic Vendell.

) en diuen:

- Me'n etrenat, però encara no sabem

(En 1939, del 1940, d'ençà. Roma sempre)

Agafat, en aquell ^{moment} de l'evocació, intentat d'explicar, que ha escrit sovint el que d'ella diuen / jo i jo:

- De tu, (apareix), es havien pres i des comentavaient amb els amics que en s'abandonava. I al final, més i més, parlant als catalans en català des de Ladi Tarragona;

Per ¹⁾ dir que el paper de l'arija on havia viscut des anys per a passar a Poitiers per a seguir literatura castellana a la Facultat de Letres. I allí la companyia de professor.

1) Agafat, amb l'interpretació, que afirma la seva altra traça.

~~→ al cap de peu temps s'arrêterai-je à la lecture des 39 pages à paraître tout à l'heure.~~

I finir ~~l'entrevue~~ l'enfonce des premiers temps de la littérature,

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

Vendrell 4)

Les estudiants en feia un malmet en grup. Telli un' envergada sobre la pà d'Enric Vendrell, contant la seva filla, resumida (que d'una i de guerra a l'ofici poètic.) un' envergada més directa d'ells, envergant-se tots i molt gots de la representació, concertada encionadament. "Final de l'obra, quan el seu fill s'acaba per educar la persona al públic. Aquell que està al seu tot i amb el cap petat - L'anyuri, ja no hi pucseré telt - tots j. Una altra idea: una que mentre l'obra seria paella nova al pensar en l'emoció i l'esperit que això han de donar a l'obra!"

Retornar una amic es una cosa molt bona, sentir-se merevolles, que passa prop dels, perquè sempre regades en la violència mateixa sovint el que ~~deixen~~^{amic} la breu i la categoria - per part de compromis, perquè s'ha encipit més depressa l'una mateixa massa suspita i en tot que el veïn ^{veïn} per l'heretici violència, etc - i cada veïn que en hem enganyat - u per creiem amic ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot} ~~tot~~^{tot}.

Enric Vendrell era, intemporel, l'expresió de la ciutat. Enric Vendrell, molt actiu, malgrat la circumstància adversa, segurament l'amic de sempre.

Poc després Enric Vendrell s'enviava, a molt bona edat, un poema dramàtic, El miracle de Sant Pau, que havia estrenat amb èxit al Teatre Victòria de Barcelona. El miracle de Sant Pau ~~era~~ ²¹ un drama rural "molt teatral"; ~~era~~ ^{era} que el temps era en el seu tradicional teatralitat on, ~~era~~ ^{era} per més de l'"ofici", la majoria dels autors novells interessaven. Dones hi, Enric Vendrell, novell escritor, havia resolert aquesta dificultat. El miracle de Sant Pau és un drama ben construït, ben interpretat per uns mestres persones ~~que~~ ^{que} envia les característiques de l'obra, volades l'unes de les en les, com ~~explica~~ ^{explica} en la seva introducció - La forma de tall - en la ^{explicació} de l'obra: "Federico Garcia Lorca, a volades l'unes que en l'equivalent de la romanç en la serenata - i final d'aquest benefici".

S'aprecia en arribar en aquest obraj d'Enric Vendrell que, com no podia restar, tal vegada perquè no hi havia teatre lliri, havia, que en ell era com una mena de cantar per a tots els que no podrien ser el teatre. Aquestes vinyes eren el mestre Miller: ja, bello episodi de suprenentèlia: prou direta de l'ofici - el prestat mestre Luis Miller que ~~era~~ ^{era} tota aquesta ^{que} ^{que} magnifica definició: "El cant és la llira de la persona" - i el cant. En aquestes dues vinyes Vendrell, parlant-nos del seu mestre, del seu ofici, del seu teatre, del seu taller, del seu taller, del seu taller, del seu taller, de la seva vida d'home complementari de la seva vida d'artista.

Hi arriba després un altre de cançons molt belles: (cançons de muntanya, han un petit cançó de 10 cançons). La cançó de la NTC, tot primavera, La cançona vella, (com la tarda dels vius, ²² com la mort es encontra i la cançó del vell pastore). Les no morire El seu taller, que també, en Vendrell, ens ha deixat. El seu taller, de tan bon record - el record el record de la mort, es a dir: de l'oblit - era una cançó que en Luis Miller espanyola a cantar als homes.

I passaren uns anys de silenci, d'un silenci per l'anistia; que es la més miraculosa de les virtuts, salvadora de convertir-se en absenta. Així que en la mort li ha quedat, es a dir, en sempre present. Hi ha en el dit que Vendrell estava malalt d'una malaltia que no perdona. No va recuperar mai, com esta cançó com esta cançó, a la meva memòria de tant j'heix. Sic

~~Escojer entre amar~~

~~I am a writer, de se rever mealtos es amar: mis segunores puevan la reina a l'etili.~~

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

meva perquè ho et d'uns anys? (ac jo, des del 1939, no tinc més en casa mi ret. Qui hi feria
(se saber perde. Ho jo entès de tenir i a l'ora del respijar. A la casa hi veia tota una
va muller, que llegia; i ja p'menentia un llibre ~~que es venia~~ p'men poesia publicant-va una comèdia
que no sabia quina poesia estaven. (he deitat, però, que un dia s'alté ~~que~~ p'men poesia al llibre i esto-
maria la comèdia. [e vila ^{que es venia} ~~que s'altava separat~~] Hi havia un poe ^{que es venia} a l'heure. Si alté, el s'heure fou
tornat pel Madraz des p'ons de la casa. Algin treuera a la porta. Ho abraçà a sorra. Hi havia
dos homes i una dona. Els en veia a mi i ja no es veia a als perquè en deg homes devia a la meva
una troba enveja que m'entusiasmava.

to pregnancy:

- que voleas?
que voleas? que se te
vuelven los amigos de la
moralidad de la juventud; una
juventud que se
desarrolla en el mundo?

- que no era conegut, (aplicarà?)
En Emili Verdell, la seva esposa Maria i Sebastià Bertat, un tinent de marines que, l'any de la guerra amb França, havia patit una malaltia que el va obligar a abandonar la marina, havia passat a hotel i tenia un hotel seu, darrere del Casino.

Era abora un mol emociónat. ja salien els llums de l'entrada, de la cuina; del menjador hi havia la meva taula de treball, plena de llibres i pappers.) Com passa sempre que en el matí molt profunda era la seva espresió, cuina i pluja juntas, però es celles taurin ^{taules} de migdia. expugna

- ¿Qué es - preuestarle a - que se refiere a otro?

- Persue the other question in this section = The singer's voice.

- Je saisais le plan d'agression que tu donnes !

- Tuttavia la si è peraltro trascurata.

- ~~Some~~ a time a movie we very funny we temper.

-) a tali esas situaciones podes ex meter. lo podremos ver en la sección.

Merci, le déjeuner empêche de Vendredi, empêche :

- los problem es en el año, pero la tasa es relativamente estable.

- } diez, sient, V sandhill, presentarán la mitad para rebajar.

- Rep. P. I. in f., one is now as far as it can be in respect.

Quer anniversary together, Luis. Para i facie i em viver ten intento a molt seres: a mi, a
presente ou n'iente.

- Is it ~~the~~ time? - yes or no (short)

- = El humor es el humor de within tiene del humor.

- In 1811, winter weather is in dispute. It has been predicted to be very

- The first part sent away from "West" to were the previous sentence.

- ^{ans} — aquelle ut, Tendell, sur une demande que je vous ferai, tenu

Alent agnello per ser tan bona i tan suanya de la maria de Sant joan, ~~que~~ que s'aguent i fay
mult tan desques de fien el tinen, particular d'Enric Vendrell. Jo, son entant de nosten ~~de~~

P Argentina, Luis, Peru, Tucumán.

M' amistat - les nostres països, proba paix en l'home i l'home. I sempre d'any en altre per sempre per, per tant a l'Amèrica Vella no hi ha res més.

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

Vendrell

I ci el seu fill,

L'endemà anava de bona hora a l'"Hotel Modern" a dinar amb el ~~papa~~ Vendrell i es Bertran, un dinar que s'acabà molt tard perquè tenien molts dies de bo ressò. Barcelona, es Munt, es Cebrià, es amics: els amadells Vives, la Maria Moret, Santiago Rusiñol, que ja havia mort i enterrat en aquell.) com no era cosa de deixar-ho, els n'assumí el "lliçóndol", va ens esperar tot, / ora, que m' ~~deixava~~, vols per a col·laborar de l'acte i l'home Vendrell, tinguésser en molt bon ricard que tenia el ~~lliçóndol~~ i en "Montcristi" que li feia del L. segon i encara en desigualtat. Enveïm altres amics i l'escola Videlosme ^I que veia cada d'adur i sentia Fossà, tot regat ^{terrefada} Brugat ^{freg festó}.) vindren avançar uns dies al Pas de la Casa per a que Vendrell visés la posterior processó. ~~lliçóndol~~ en una petita cerimònia ~~lliçóndol~~ d'anta - contra es va fer així abans d'un terrible feliu antinatalista - anaven al pas 14 de la Casa. Quan jo en plena tarda, fia fia i havien de pujar a dos mil metres d'altura. Aquella nit, però, cap de nosaltres sentia el feliu. Aquella nit ^{d'} de tarda ho prenem ^{la} l'home Vendrell ^{de} en fer una nit de primavera.

En sortíem al Refugi i que el fill de Videlosme, estava bastant. ~~lliçóndol~~ L'home Vendrell no estava encabdy, però ja hi havia el Pas i hi havia els amics: palleys, castellers, enxamals. Regalaren uns whiskys, que d'un temps ençà eren la beguda nacional d'andorra.

) ~~Kids~~ de l'home Vendrell, parant-ho a mi dijui:

- Ara, per a col·laborar al nostre encontre, t'hi veig a cantar una.

) ~~Acabat~~ ^{de} ~~lliçóndol~~ tan bé com abans, tot de com sempre, amb la veu més pura de les

^{que} dues nits consecutives cantà L'Empordà.

~~lliçóndol~~ ^{de} ~~lliçóndol~~ La nit s'apagà ^{com} per enceguatats de neu i l'havia fet ~~lliçóndol~~ talment com si havia escollit, més silencio, que mai. / en un silenci de la nit de neu i, enveïa com una sepieta de flors. a tots es que, enquant, l'home Vendrell havia estat una profunda emoció.

En ~~lliçóndol~~ ^{finir} ~~lliçóndol~~ ^{estava} ~~lliçóndol~~ el feliu, mig a mi per agraduar en els aplaudiments que havia de tenir. aguts ohres, gallegos, castellers, enxamals que hi havien estat les persones però que estaven tan cansades com unesides i enquant en silenci - en silenci que havia portat es aplaudiments - per a estrenar-se de mi del gran artista.

Tan, / ora, com diria degut al que diu sempre que voldes aquella nit.

- Tots perquè Vendrell vullà tan bé L'Empordà? Perquè el vallava per tot i per monts.

(Lluís Laporta)

I es un sueño, que se hace de sus escrituras teatrales.

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

+

En aquesta tenuça no hi ha arbres, es són - ja n'hi ha a la muntanya - un arbustos de roig menys. Hi ha, però, uns altres que de la mateixa i a les amples finestres del menjador i del vestí d'estar, tots dos amb flor, ^{des que} ~~que~~ a Tarragona ~~de~~ ^{hom venia} "tornejats". S'escriví, rascallines, al petxiner i algunes vistes de refugiament. El roig, el groc, el púrpura, el rosat de les flors en l'inici n'hi havia de ser molt blancs més de la resta.

D'aquestes flors en té una major, l'espose de jove, que cada matí, quan toca un moment, que en té ben poc, des se'n i agafen les flors que s'han meredit i les posen que es són, que no hi intercalen res més, ^{que} ~~que~~ creixen